

**ПРАВОСЛАВНА ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА
СВЕТА МИТРОПОЛИЈА ВЕЛЕСКА И ПОВАРДАРСКА
БИТОЛА**

Протокол бр. 07 од 10.01.2003

До
Основниот јавен обвинител на Велес
г-динот Јован Димов

Почитуван г-дине Димов, јавен обвинител на Велес,

Ви го пишуваме ова писмо како пастир и молитвеник на велеската и повардарска света митрополија, а со цел да Ви укажеме на крајно противцрковните постапки во кои се впуштивте. Веројатно слушнавте деновиве од средствата за информирање дека нашата смиреност не е расчинета на црковен суд и дека сеуште е митрополит велески и повардарски, а од неодамна и егзарх охридски. Токму од таа позиција и Ви се обраќаме, зашто должност ни е, пред, некого да го судиме прво да го опоменеме, како што нè учи Евангелието (Мат. 18,12). Без разлика на тоа колку вие самиот се сметате за верник и припадник на православната црква, или сте некрстен и атеист или во најлош случај ништоверец, немате никакво право па дури ниту по граѓанските закони, а камоли по црковните да и судите на Црквата.

Вие г-дине јавен обвинител си зедевте многу поголемо право отколку јавните обвинители во европските судови и станавте „специјалист“ за тужење на Црквата. Не мислете дека правиме грешка кога велиме Црквата, иако Вие ко бајаги поднесувате тужба против приватно лице тужејќи ја нашата смиреност. Православната Црква е епископална и не може да постои ако не е возглавена со епископ односно митрополит. Епископот е основен елемент во структурата на Црквата која е тело Христово. Христос е нејзина глава, меѓутоа видлива икона на таа глава е епископот. Тој е „икона Христова“ и седи на „местото Божјо“, како што вели уште во вториот век после Христа, Свети Игњатиј Богоносец. Таа еклисиологија Црквата ја задржала до наше време и затоа канонското право максимално го заштитувало епископот. Не значи дека тој е безгрешен како што тоа се прави папата, туку може да се случи, некој потполно неосновано да го обвинува, а од тоа не трпи штета само епископот (како приватна личност) туку целата Црква. Целата Црква во Македонија ја соблазнувате и ја понижувате г-дине Димов, зашто ако е таков епископот на Црквата каков што вие сакате да го претставите, тогаш какви се поповите, а да не зборуваме за народот. Дури и под услов да го докажете тоа за што не обвинувате вие ќе бидете виновен пред историјата на Црквата, не епископот, зашто цел свет денес знае дека Митрополитот Јован се суди политички, не по закони и правда. Но, замислете нешто друго. Што ако не успеете да докажете дека Митрополитот е виновен? Тогаш како ќе му одговорите на Бога, на неговиот

Страшен суд кога цела Црква ќе ве обвини дека сте ја соблазнили? Тогаш нема ние да ве обвинуваме, зашто нас не ни приличи да бидеме „дјавол“ или ѓавол како вели народот, оти дјавол во превод од грчки значи клеветник. Најискрено се молиме Господ да ви прости, зашто не знаете што правите, како што не знаеја што прават и оние кои Го распнаа Христа на крстот. Наша епископска должност е сепак да го спасуваме целото стадо Божјо, па и оние што ниту знаат од каде дошле, ниту знаат каде ќе отидат после смртта. Да ги оставиме ако е потребно деведесет и деветте овци и да тргнеме да ја бараме загубената. Во такво својство сакаме да бидеме разбрани и со ова писмо. Да ве поучиме на она што можеби требало да го научите од најрано детство од родителите на вашите родители. Да научите дека кога ја гоните Црквата Го гоните Христа, а кога го гоните епископот ја гоните Црквата. Тоа е најголема реалност за секој кој верува во распнатиот и воскреснатиот Христос. А, ако сакате пак да се извлечете со изговорот дека не верувате во Бога или дека таква Ви е службата, тогаш знајте, таков пропуст во законот Божји нема.

Тоа што вие го правите не може да се оправда ниту по логиката на светот, камоли по Божјиот закон. Замислете сега да му поднесете кривична пријава на претседателот на една држава, затоа што да речеме потрошил ненаменски пари за едно шише вино дадено на репрезентација? Нема ли да биде тоа поголем срам за вас отколку за претседателот? Колку повеќе треба да чувствувате срам што се дрзнавте да ги решавате работите во Црквата со политички методи. А да речете дека сте неподложен на политички притисок, дека сте автономен и непоткуплив, тоа ќе им биде смешно на повеќето во Македонија.

Добро е порано да сватите дека случувањата околу нашата смиреност ќе остават длабок историски печат, не само во историјата на Црквата во Р. Македонија, туку во целата православна икумена. И ова писмо упатено до вас е историја, а вие во таа историја, во колку не се покаете ќе бидете негативец. Па дури и под услов Митрополитот Јован да го затворите. Пред нас затварале многу епископи на неправда. Зашто не е обвинителот Јован извор на правдата и вистината, не се извор на правда и вистина ниту законите кои важат во одредени држави. Тие се израз на волјата на мнозинството. Единствена правда и вистина е само Божјиот закон кој не потребува дјаволи односно клеветници.

Првите три века после Христа се период на гонење и мачеништво за Црквата. Мислите дека тие христијани нешто грешеле пред државните закони и затоа биле казнувани? Грешеле затоа што во петок постеле, грешеле затоа што не блудствувале како другите, затоа што не само што не краделе туку и не посакувале нешто што е туѓо, грешеле затоа што ги љубеле и своите непријатели. Тоа им биле грешките за кои биле затворани, мачени со најсвирепи маки, а потоа и убивани. А имало и тогаш јавни обвинители кои си ја „вршеле својата должност“. Но, нивните имиња, ако воопшто се запаметиле се запаметиле по злото, срброљубието или нечовештината. „Крвта, пак, на мачениците била семе за нови христијани“, како вели Тертулијан. Наместо да ги истребат, христијаните се множеле, зашто оние кои сакале да ги истребат заборавиле дека Бога никогаш не можат да Го уништат, а Бог и Црквата се едно и исто.

Вашиот грев г-дине Димов е многу голем. Вие се поставивте во својство на бог, секако лажен, па судите која страна во Црквата има право. Како доказ пред судот ја поднесувате Олуката од расколничкиот синод кој ја разрешува нашата смиреност од должноста на епархијски архијереј на велеската и повардарска света митрополија. Дали тој доказ ќе ви го прифати судот останува да се види, но едно е сигурно дека вие постапувате така како не постапил ниту еден јавен обвинител во ниту една соседна земја која имала раскол. Јавниот обвинител не смее да фаќа страна во црковните проблеми, барем службено. Има раскол и во Грција меѓу старокалендарците и новокалендарците, па не влезе државата да им го подели имотот. Има раскол во Бугарија, не се вмеша државата. Во Русија има раскол со стотици години, па не се мешаат јавните обвинители. Вие сте уникат. Само таа уникатност не е за пофалба туку за срам. Оти ако го читавте Уставот ќе видејте дека државата не смее да се меша во црковните работи и да спроведува ваква или онаква одлука на некоја црковна

управа. Вие како најсуштински доказ во кривичната пријава против нас ја ползувате Одлукта на расколниците која само вие знаете според кој закон ја признавате. Но, дури и под услов таков закон да постои, а и врапците знаат дека во Македонија таков закон нема, криви сте и во овој и во оној свет воколку не се покаете, затоа што фативте страна во црковните спорови и во истите дејствувате од позиција на обвинител.

Не можете г-дине обвинителе да не обвинувате зошто веруваме така како што веруваме и зошто постапивме така како што веруваме. Денеска не е тајна за никого дека обвинителот е политички инструмент на владеечката гарнитура. Но, таа владеечка гарнитура на која сте вие еден од последните остатоци, пропадна за веки, откако го опљачка народот, го понижи и омаловажи, а вие тогаш спиевте. Сега остана нерешено прашањето само со Црквата, па како добар партиски послушник се нафативте уште тоа нерешено прашање на бившата власт да го решите.

Го завршуваме писмово повикувајќи ве на покајание. Не оставајте проклетство за седум поколенија да падне врз вас и вашето семејство. Не оставајте под стреите на вашата кука да „хукат хутове“ како вели Глигор Прличев што им се случува на оние кои прогонуваат епископи, а со тоа Го гонат Христос и Црквата. Тоа е нашата молитва како пастир на велеското словесно стадо.

Истото писмо само со променето име го испраќаме и на заменик јавниот обвинител во Велес, г-ѓица Славица Темелковска зашто соучествува со вас во дело против Црквата.

Митрополит велески и повардарски
и егзарх охридски
+Јован